

शोकरोषादियुक्तस्याप्यर्जुनस्य धर्मनिष्ठाख्यापनाय श्रीकृष्णवाक्यम् तदाहपद्भिः शिविराय राजनिवेशाय नेतुमिच्छंतं प्रकुपितइवेति ॥ ३४ ॥
 अनागसोनिरपराधान् ॥ ३५ ॥ रिपोरपिसुप्तस्य बालस्य च वधो न धर्म इत्यन्यार्थैर्दर्शयति मत्तं मद्यादिना प्रमत्तमनवहितम् उन्मत्तं गृहवातादिना
 जडमनुद्यमम् प्रपन्नं शरणागतम् विरथं भग्नरथम् ॥ ३६ ॥ तद्वधोदंडरूपस्तस्यैव श्रेयः पुरुषार्थः यद्यतोदंडप्रायश्चित्तरहिताद्वोषात्सपुमानधोया
 तीति तथाच स्मरंति राजभिर्धृतदंडास्तुकृत्वा पापानि मानवाः विधूतकल्मषायांति स्वर्गं सुकृतिनो यथेति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ यद्यपि चोदितः

शिविराय निनीषंतं दाम्ना बध्वारिपुं बलात् ॥ प्राहार्जुनं प्रकुपितो भगवानंबुजेक्षणः ॥ ३४ ॥ मैत्रं पार्थार्हसि त्रातुं
 ब्रह्मबन्धुमिमं जहि ॥ योऽसावनागसः सुप्तानवधीन्निशि बालकान् ॥ ३५ ॥ मत्तं प्रमत्तमुन्मत्तं सुप्तं बालं स्त्रियं
 जडम् ॥ प्रपन्नं विरथं भीतं न रिपुं हंति धर्मवित् ॥ ३६ ॥ स्वप्राणान्यः परप्राणैः प्रपुष्णात्यघृणः खलः ॥ तद्वधस्त
 स्य हि श्रेयो यद्दोषाद्यात्यधः पुमान् ॥ ३७ ॥ प्रतिश्रुतं च भवता पांचाल्यैश्च पवतो मम ॥ आहरिष्ये शिरस्तस्य यस्ते
 मानि निपुत्रहा ॥ ३८ ॥ तदसौ वध्यतां पाप आतताय्यात्मबन्धुहा ॥ भर्तुश्च विप्रियं वीरकृतवान्कुलपांसनः ॥ ३९ ॥
 एवं परीक्षता धर्मपार्थः कृष्णो न चोदितः ॥ नैच्छद्वंतुं गुरुसुतं यद्यप्यात्महनं महान् ॥ ४० ॥ अथोपेत्य स्वशिविरं
 गोविंदप्रियसारथिः ॥ न्यवेदयत्तं प्रियायै शोचंत्या आत्मजान् हतान् ॥ ४१ ॥ तथा हतं पशुवत्पाशबद्धमवाङ्मु
 खं कर्मजुगुप्सितेन ॥ निरीक्ष्य कृष्णाः पकृतं गुरोः सुतं वामस्वभावाकृपयाननाम च ॥ ४२ ॥ उवाच चासहंत्य
 स्य बंधनानयनं सती ॥ मुच्यतां मुच्यतामेष ब्राह्मणो नितरां गुरुः ॥ ४३ ॥ सरहस्यो धनुर्वेदः स विसर्गोपसंयमः ॥
 अस्त्रग्रामश्च भवता शिक्षितो यदनुग्रहात् ॥ ४४ ॥

तथापि हंतुं नैच्छत् आत्महनं पुत्रहंतारमपि यतो महान् ॥ ४० ॥

गोविंदः प्रियः सारथिश्च यस्य सः आत्मजान् शोचंत्यै ॥ ४१ ॥ तथा परिभवेनाहतमानीतम् कर्मणो जुगुप्सितेन दोषेणावाङ्मुखम् अपकृतमपका
 रिणम् कृपयानिरीक्ष्य वामः शोभनः स्वभावो यस्य सा ॥ ४२ ॥ ननाम च उवाच चेति चकाराभ्यां संभ्रमः सूचितः बंधनेनानयनमसहमाना
 ॥ ४३ ॥ सरहस्यः गोप्यमंत्रसहितः विसर्गः अस्त्रप्रयोगः उपसंयमः उपसंहारः ताभ्यां सहितोऽस्त्रसमूहश्च ॥ ४४ ॥